

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/2042**ze dne 1. září 2016****o režimu podpory SA.38418 – 2014/C (ex 2014/N), kterou Německo zamýšlí poskytnout na podporu filmové produkce a distribuce***(oznámeno pod číslem C(2016) 5551)***(Pouze německé znění je závazné)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

- (1) Dopisem ze dne 4. března 2014 oznámilo Německo Komisi změnu režimu podpory filmové produkce a distribuce (spolkový zákon na podporu kinematografie (*Filmförderungsgesetz*), dále jen „FFG“). Další informace poskytlo Německo Komisi dopisy ze dne 17. dubna 2014 a 16. července 2014.
- (2) Dopisem ze dne 17. října 2014 Komise Německu sdělila, že se s ohledem na toto opatření rozhodla zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“).
- (3) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek.
- (4) Německo podalo připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení dopisem ze dne 11. prosince 2014.
- (5) Komise mimoto obdržela připomínky i od zúčastněných stran. Komise předala tyto připomínky Německu, které mělo možnost se k nim vyjádřit; vyjádření Německa bylo obdrženo dopisem ze dne 5. března 2015.

2. PODROBNÝ POPIS OPATŘENÍ**2.1 Název a obsah režimu**

- (6) Právním základem režimu je spolkový zákon FFG ve znění sedmé novely zákona, v němž jsou objasněny podmínky pro podporu audiovizuálních děl ze strany německého spolkového ústavu pro podporu kinematografie (*Filmförderungsanstalt*, dále jen „FFA“). Tento režim Komise schválila rozhodnutím ve věci SA.36753 ze dne 3. prosince 2013 na období do 31. prosince 2016. Oznámená plánovaná změna tohoto režimu se týká finanční podpory distributorů videa na vyžádání, kteří nemají sídlo ani místo podnikání v Německu, a uložení poplatku těmto distributorům.
- (7) Stávající spolkový režim podpory produkce, distribuce a promítání filmů je financován ze zvláštního poplatku, který musí hradit podniky v odvětví kinematografie a videa a televizní společnosti. Poplatku podléhají provozovatelé kin a distributoři videozáznamů a videa na vyžádání. Výše kinematografického poplatku, který se odvádí

⁽¹⁾ Úř. věst. C 437, 5.12.2014, s. 57.⁽²⁾ Viz pozn. pod čarou 1.

ústavu FFA, se řídí obratem plynoucím z využití filmů. Provozovatelé kin hradí poplatek, který je založen na pokladním obratu hracího místa. Distributoři videozáznamů a videa na vyžádání hradí poplatek, který vychází z čistého ročního obratu, pokud tento překročí 50 000 EUR ⁽³⁾.

- (8) Ke změně režimu dochází v kontextu rychlého technologického vývoje, zejména v oblasti filmové distribuce. V soukromých domácnostech jsou filmy v rostoucí míře sledovány on-line. Význam půjčování fyzických nosičů dat se naopak snižuje. Místo usazení poskytovatele příslušných služeb – v tomto případě poskytování filmů ke sledování v soukromí – není pro úspěšný rozvoj obchodního modelu podstatné. Poskytovatel může služby provozovat ze zvoleného místa a poskytovat je v jiných oblastech. Nevznikají významné náklady na dopravu ani náklady na fyzickou přítomnost. K poskytování služeb na vyžádání spotřebitelům v členském státě, na jehož území jsou tyto služby zaměřeny, není zapotřebí sídlo ani místo podnikání. Opatření, které Německo zamýšlí provést navrhovanou změnou spolkového režimu, se týká finanční podpory filmové distribuce prostřednictvím služeb videa na vyžádání. Doposud byli pro podporu způsobilí pouze distributoři videa na vyžádání se sídlem nebo místem podnikání v Německu. V budoucnu by měli být pro podporu způsobilí i distributoři videa na vyžádání, kteří nemají sídlo nebo místo podnikání na území Německa, a to s ohledem na internetové nabídky v německém jazyce určené zákazníkům v Německu.
- (9) S ohledem na financování režimu bude upraveno rovněž ustanovení § 66a odst. 2 zákona FFG s cílem zohlednit tuto změnu a zaručit, že distributoři videa na vyžádání se sídlem nebo místem podnikání mimo území Německa budou současně s uznáním způsobilosti pro podporu také podléhat poplatku. Poplatek je uložen podle obratu, kterého dosáhnou dotyčné podniky s produkty způsobilými pro podporu, tj. internetovými nabídkami v německém jazyce určenými zákazníkům v Německu, pokud tento obrat nepodléhá v místě sídla podniku srovnatelnému poplatku na podporu kinofilmů.
- (10) Německo odůvodňuje zahrnutí distributorů videa na vyžádání, kteří jsou usazení v zahraničí, jednak silně rostoucím podílem služeb videa na vyžádání na distribuci a využití filmů a jednak novým jevem, kdy velcí distributoři videa na vyžádání působící na mezinárodní úrovni zřizují v Unii pouze jednu provozovnu, z níž obsluhují několik členských států či všechny členské státy. Cílem rozšíření je zachovat i nadále soulad se systémem a filozofií zákona FFG: užívání filmů v Německu (na libovolném nosiči) zajišťuje příjmy pro spolkový fond na podporu různých kulturních cílů, včetně filmové produkce a distribuce.
- (11) Co se týká využití prostředků získaných prostřednictvím poplatku uloženého domácím i zahraničním distributorům videa, 30 % je vyhrazeno na podporu distribuce filmů prostřednictvím videozáznamů nebo služeb videa na vyžádání; zbývající část je společně s poplatky od provozovatelů kin a televizních společností prostřednictvím jiných kanálů použita na podporu filmové produkce a distribuce. Těchto účelově vázaných 30 % představuje jediný zdroj financování podpory distribuce videozáznamů.
- (12) Oznámené opatření má vstoupit v platnost dnem, kdy bude schváleno Komisí, a platit do 31. prosince 2016. Zpoplatněním poskytování videozáznamů by mělo být docíleno příjmu ve výši přibližně 13 milionů EUR ročně.

2.2 Existence podpory

- (13) Jak bylo uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení, popsané opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. V čl. 107 odst. 1 SFEU je stanoveno, že podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem. Popsané opatření splňuje kumulativní podmínky, které musí existovat, aby se opatření považovalo za podporu. Financování podpory distribuce filmů je poskytnuto ze státních prostředků, poskytuje podnikům hospodářskou výhodu a tato výhoda je selektivní a narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy.

⁽³⁾ Poplatek pro odvětví videa činí 1,8 % při obratu do 30 milionů EUR, 2,0 % při obratu v rozmezí od 30 do 60 milionů EUR a 2,3 % při obratu nad 60 milionů EUR.

- (14) Státní podpora stanovená v zákoně FFG je poskytována z finančních prostředků, které plynou z příjmů z různých parařiskálních poplatků stanovených v zákoně FFG. Příjmy z poplatků vynakládá úřad FFA, instituce ustavená podle veřejného práva, na podporu filmové produkce a distribuce. Opatření je tudíž financováno ze státních prostředků a lze je přičíst státu.
- (15) Příjemci podpory v rámci dotyčného režimu – filmoví producenti, scénáristé, filmoví distributoři, provozovatelé kin – vykonávají hospodářskou činnost, a je tudíž třeba je považovat za podniky. Státní podpora představuje výhodu, kterou by příjemci podpory za běžných tržních podmínek nezískali. Režim je mimoto selektivní, jelikož podporu mohou obdržet pouze podniky, které působí v oblasti produkce, distribuce a promítání filmů.
- (16) Trh filmové produkce a distribuce je mezinárodním trhem. Příjemci podpory soutěží na mezinárodní úrovni s producenty a distributory z ostatních členských států. Toto opatření na podporu produkce, distribuce a promítání filmů tudíž narušuje hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy a představuje státní podporu podle čl. 107 odst. 1 SFEU.

2.3 Důvody zahájení řízení

2.3.1 Slučitelnost pozměněného režimu podpory pro služby videa na vyžádání s čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU

- (17) Plánované opatření – finanční podpora distributorů videa na vyžádání, kteří nemají sídlo ani místo podnikání v Německu, a uložení poplatku těmto distributorům – představuje změnu režimu, který Komise schválila na období do 31. prosince 2016. Kritéria pro posouzení státní podpory se od posledního schválení režimu nezměnila; plánovaná změna se týká výhradně podpory distribuce filmů prostřednictvím služeb videa na vyžádání a poplatku, který mají hradit zahraniční distributoři.
- (18) Podpory pro distribuci filmů prostřednictvím služeb videa na vyžádání již byly Komisí jako takové prohlášeny za slučitelné s čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU ⁽⁴⁾. Rozšíření škály možných příjemců podpory o podniky, které nejsou usazeny v Německu, nemá za následek negativní dopad na posouzení slučitelnosti podle výše uvedeného článku.

2.3.2 Možné porušení jiných právních předpisů Unie

- (19) Při posuzování státní podpory musí Komise ověřit rovněž slučitelnost financování opatření podpory s jinými právními předpisy EU, než jsou pravidla hospodářské soutěže, pokud financování tvoří nedílnou součást opatření podpory. Tak je tomu v případě, existuje-li mezi poplatkem a podporou vztah určený v tom smyslu, že výnos z poplatku je nezbytně určen k financování podpory a výše poplatku přímo ovlivňuje výši podpory ⁽⁵⁾. Porušují-li v tomto případě poplatek jiná ustanovení Smlouvy, nemůže Komise prohlásit režim podpory, do něhož patří i tento poplatek, za slučitelný s vnitřním trhem ⁽⁶⁾.
- (20) Oznamovaný režim stanoví, že 30 % příjmů z poplatku hrazeného distributory videozáznamů se použije na financování podpory distribuce filmů prostřednictvím videozáznamů. Pro tento typ podpory navíc neexistuje žádný jiný zdroj financování. To vytváří spojení mezi financováním distribuce videozáznamů a příjmy z poplatku uloženého z této činnosti, neboť příjmy z poplatku jsou jediným zdrojem financování podpory distribuce videozáznamů a mají přímý dopad na částku vyhrazenou pro tuto podporu. Mezi poplatkem a podporou tudíž existuje vztah závazného určení a je třeba ověřit, zda je opatření v souladu rovněž s jinými právními předpisy Unie, než jsou pravidla hospodářské soutěže.
- (21) Je tudíž třeba posoudit, zda je rozšíření poplatkové povinnosti na distributory videa na vyžádání usazené mimo Německo slučitelné s článkem 110 SFEU, podle něhož členské státy nepodrobí výrobky jiných členských států

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 3. prosince 2013 o státní podpoře SA.36753 – Německo, spolkový zákon na podporu kinematografie, s přihlédnutím k 80.–95. bodu odůvodnění rozhodnutí Komise ze dne 10. prosince 2008 ve věci N 477/2008 – Německo, spolkový zákon na podporu kinematografie.

⁽⁵⁾ Rozsudek ve věci Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, bod 99; rozsudek ze dne 11. července 2014, DTS Distribuidora de Televisión Digital v. Komise, T-533/10, Sb. rozh., EU:T:2014:629, bod 51, napadený kasačním opravným prostředkem, a rozsudek ve věci Telefónica de España a Telefónica Móviles España v. Komise, T-151/11, Sb. rozh., EU:T:2014:631, bod 101, napadený kasačním opravným prostředkem.

⁽⁶⁾ Rozsudky ve věci DTS Distribuidora de Televisión Digital v. Komise, citováno v pozn. pod čarou č. 5, EU:T:2014:629, bod 50 a Telefónica de España a Telefónica Móviles España v. Komise, citováno v pozn. pod čarou č. 5, EU:T:2014:631, bod 100.

jakémukoli vyššímu vnitrostátnímu zdanění, než je to, jemuž jsou podrobeny podobné výrobky domácí. Dále je třeba posoudit, zda poplatek neporušuje ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ⁽⁷⁾ týkající se pravomoci nad distributory videa na vyžádání usazenými v ostatních členských státech.

2.3.2.1 Článek 110 SFEU

- (22) Zdanění je neslučitelné s článkem 110, a tudíž zakázané, znevýhodňuje-li dovážené výrobky, tj. v rozsahu, v jakém částečně vyrovnává zátěž, kterou nesou domácí výrobky podléhající zdanění ⁽⁸⁾.
- (23) Parafiskální poplatky, jako je poplatek uložený v rámci popsaného režimu, proto nejsou slučitelné s článkem 110 SFEU, pokud jsou prostřednictvím režimu podporování výhradně domácí poskytovatelé služeb nebo pokud jsou domácí poskytovatelé služeb podporováni více než konkurenti z ostatních členských států. V takovém případě nesmějí být dovážené služby zdaněny, jelikož v opačném případě by došlo k porušení SFEU. Pokud však mohou být dovážené služby poskytovatelů v jiných členských státech, kteří podléhají poplatkové povinnosti, v rámci režimu podporovány stejným způsobem jako služby tuzemských poskytovatelů, není článek 110 SFEU porušen.
- (24) I když režim (jak je tomu v daném případě) stanoví, že nediskriminačním způsobem mohou být podporováni i zahraniční poskytovatelé, samotná tato skutečnost nepostačuje. Mimoto je třeba vyloučit, že podmínky pro získání podpory v praxi nezvýhodňují strukturálně domácí hospodářské subjekty.
- (25) Komise vyzvala Německo a všechny zúčastněné strany, aby podaly připomínky a poskytly příslušné informace ohledně slučitelnosti režimu s článkem 110 SFEU.

2.3.2.2 Směrnice 2010/13/EU

- (26) Na základě oznámeného opatření podléhají distributoři videa na vyžádání usazení v ostatních členských státech poplatku, jehož výše je stanovena podle jejich obratu dosaženého u těchto služeb na německém trhu. Vystává tudíž otázka, zda se na tento poplatek vztahuje směrnice 2010/13/EU.
- (27) Podle článku 13 směrnice 2010/13/EU členské státy zajistí, aby audiovizuální mediální služby na vyžádání poskytované poskytovateli mediálních služeb spadajícími do jejich pravomoci podporovaly v případech, kdy je to možné, vhodnými prostředky výrobu evropských děl a přístup k nim. Jako příklad takové podpory je v článku 13 uveden finanční příspěvek na výrobu evropských děl a nabytí práv k těmto dílům nebo stanovení podílu či zdůraznění evropských děl v katalogích distributorů videa na vyžádání. Podle 19. bodu odůvodnění se směrnice 2010/13/EU nedotýká pravomocí členských států a jejich orgánů týkajících se „organizace – včetně systémů udělování licencí, udělování správních povolení nebo systémů zdaňování – a financování vysílání a rovněž obsahu pořadů“.
- (28) Je třeba uvést, že v okamžiku vstupu směrnice 2010/13/EU v platnost měly služby na vyžádání, jejichž poskytovatel nemá sídlo v členském státě, na jehož území jsou služby zaměřeny, dosud poměrně malý význam. V současnosti se však jejich podíl na trhu značně zvýšil. Trh se službami videa na vyžádání měl v roce 2014 v EU hodnotu ve výši 2,501 miliardy EUR, což od roku 2010 představuje nárůst o 272 %. V Německu byl tento trh v roce 2014 vyčíslen na 315,2 milionu EUR, což oproti roku 2010 znamená nárůst o 172 % ⁽⁹⁾.
- (29) Pokud by se zákon FFG považoval za opatření k provedení článku 13 směrnice 2010/13/EU, bylo by třeba posoudit výkon pravomoci Německa nad distributory videa na vyžádání usazenými v ostatních členských státech na základě ustanovení směrnice týkajících se pravomoci. Podle čl. 2 odst. 1, odst. 2 písm. a) a odstavce 3 směrnice 2010/13/EU vykonávají členské státy v souladu se zvláštními ustanoveními směrnice pravomoc nad audiovizuálními mediálními službami šířenými poskytovateli služeb usazenými na jejich území. Podle čl. 3 odst. 1 směrnice 2010/13/EU „zajistí [členské státy] svobodu příjmu a nebrání dalšímu přenosu audiovizuálních mediálních služeb z jiných členských států na svém území z důvodů, které spadají do oblastí upravených touto směrnicí“.

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Komise 2000/116/ES ve věci C-34/1997 o státní podpoře financované z parafiskálních poplatků, kterou Nizozemsko zamýšlí poskytnout na podporu okrasných rostlin (Úř. věst. L 34, 9.2.2000, s. 20), 63. bod odůvodnění.

⁽⁹⁾ Evropská audiovizuální observatoř – Trends in Video-on-Demand revenues, s. 3–4, <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-data-and-information-costs-and-benefits-audiovisual-media-service-directive-avmsd>

- (30) Pokud by byla použitelná směrnice 2010/13/EU, měl by tudíž členský stát, ve kterém je poskytovatel mediálních služeb usazen, povinnost zajistit dodržování předpisů, které se vztahují na audiovizuální mediální služby spadající do jeho pravomoci. Možné důvody odchylky od této zásady ve vztahu k audiovizuálním mediálním službám na vyžádání jsou taxativně stanoveny v čl. 3 odst. 4 písm. a) směrnice 2010/13/EU.
- (31) Komise proto ve svém rozhodnutí o zahájení řízení vyslovila pochybnosti ohledně slučitelnosti oznámené změny stávajícího opatření státní podpory ve formě zákona FFG s vnitřním trhem. Pochybnosti se týkaly zejména slučitelnosti podpory filmové distribuce, která je financována z fondu, do něhož plynou mimo jiné poplatky hrazené distributory videa na vyžádání, kteří nejsou usazeni v Německu, se směrnicí 2010/13/EU.

3. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (32) Komise obdržela připomínky deseti zúčastněných stran: připomínky podaly německé veřejnoprávní televizní společnosti ARD a ZDF, německá asociace Verband Privater Rundfunk und Telemedien e.V. (dále jen „VPRT“), asociace European Digital Media (dále jen „EDiMA“), Verband Deutscher Kabelnetzbetreiber (dále jen „ANGA“), veřejný filmový fond Mitteldeutsche Medienförderung GmbH (dále jen „MDM“), organizace Spitzenorganisation der Deutschen Filmwirtschaft e.V. (dále jen „SPIO“) jako zástupkyně členů působících v oblasti filmové produkce, filmové techniky a filmové distribuce, provozovatelé kin (AG Kino a HDF Kino) a Allianz deutscher Produzenten (dále jen „Produzentenallianz“). Jedna zúčastněná strana požádala o utajení své totožnosti.

3.1 Možné porušení článku 110 SFEU

- (33) Na straně jedné měl účastník, jehož totožnost nelze zveřejnit (dále jen „podnik X“), obavy ohledně porušení článku 110 SFEU. Ačkoliv režim stanoví, že nediskriminačním způsobem mohou být podporováni i zahraniční poskytovatelé, podmínky pro získání podpory by v praxi strukturálně zvýhodňovaly domácí hospodářské subjekty.
- (34) Docházelo by k diskriminaci, jelikož členy komise, která o poskytnutí podpory rozhoduje, jsou přinejmenším v současnosti výhradně Němci. Poskytnutí finančních prostředků závisí na volném uvážení, takže finanční prostředky případnou s největší pravděpodobností německým podnikům. Podnik X dále uvedl, že zahraniční poskytovatelé nabízejí vyšší podíl zahraničního obsahu i v případě, že se zaměřují na německé publikum. Jelikož mají v nabídce nižší počet německých filmů, přicházel by s ohledem na podporu distribuce v úvahu také nižší počet jejich filmů. Zahraniční distributoři videa na vyžádání by mimoto museli překonat jazykovou bariéru, jelikož příslušné předpisy existují výhradně v německém jazyce a rovněž žádosti je nutno podávat v němčině.
- (35) Podnik X kritizoval nízkou výši podpory na distribuci, která je poskytována na jeden film, a rovněž celkově nízký podíl distribuce prostřednictvím videa na vyžádání u tohoto druhu podpory v porovnání s prodejem videa na DVD nebo Blu-Ray. Dále bylo vytýkáno, že poplatek je uložen podle obratu dosaženého u všech filmů bez ohledu na to, zda přicházejí do úvahy pro podporu distribuce jako německé nebo evropské filmy, či nikoli. Domácí distributoři videa na vyžádání jsou mimoto poplatkem dotčeni v menší míře, jelikož někteří z nich jsou vertikálně integrovaní distributoři videa na vyžádání a provozovatelé televizního nebo kabelového vysílání, kteří mohou využívat rovněž podporu na produkci poskytovanou z německého fondu na podporu kinematografie, do něhož plynou příspěvky distributorů videa na vyžádání.
- (36) Asociace ANGA, která zastupuje distributory videa na vyžádání v Německu, se naopak domnívá, že diskriminování jsou domácí poskytovatelé, jelikož musí hradit povinný poplatek z domácí nabídky, zatímco zahraniční konkurenti, kteří s nimi soutěží na stejném trhu s cílenými nabídkami, nemusí jen na základě toho, že mají sídlo v zahraničí, poplatek z příslušného obratu hradit. Organizace SPIO, VPRT, Produzentenallianz a MDM mimoto mají za to, že poplatek ukončí diskriminaci domácích poskytovatelů. Podle údajů organizace SPIO pochází největší část obratu u služeb videa na vyžádání v Německu od třinácti podniků, z nichž je šest usazeno v zahraničí. Tato čísla nezohledňují nedávný vstup předního distributora videa na vyžádání z USA na trh, který je usazen v Nizozemsku. Podle názoru organizace SPIO je rozhodujícím faktorem pro uložení poplatku nemělo být více či méně náhodné místo usazení poskytovatele. V digitální éře nepotřebuje poskytovatel provozovnu na jednotném trhu. Větší význam pro uložení poplatku by měla mít otázka, zda poskytovatel získal filmové licence

pro německý trh, které mu umožňují uskutečňovat na tomto trhu transakce s konečnými spotřebiteli. Organizace SPIO mimoto poukázala na údaje, které shromáždila a z nichž vyplývá, že zahraniční distributoři videa na vyžádání vyhrazují ve svých nabídkách německé produkci srovnatelné místo jako domácí poskytovatelé.

3.2 Slučitelnost se směrnicí 2010/13/EU

- (37) S ohledem na směrnici 2010/13/EU zastává podnik X a asociace EDiMA názor, že oznámený režim představuje opatření na podporu přístupu k evropským dílům ve smyslu čl. 13 odst. 1 a porušuje zásadu země původu.
- (38) Ostatní zúčastněné strany německý návrh podpořily a domnívaly se, že poplatek neporušuje ustanovení čl. 13 odst. 1 ve spojení s články 2 a 3 směrnice 2010/13/EU.

4. PŘIPOMÍNKY NĚMECKA

- (39) Německo uvedlo, že obecně je v zájmu všech členských států zabránit tomu, aby si podniky volily své sídlo v prvé řadě z daňových důvodů, a aby tudíž ve filmovém odvětví docházelo k narušování hospodářské soutěže. Vyloučení distributorů videa na vyžádání, kteří jsou usazeni mimo Německo a zaměřují se na německé zákazníky, má negativní dopad na podporu evropských děl.

4.1 Možné porušení článku 110 SFEU

- (40) Německo potvrdilo své přesvědčení, že plánovaný poplatek pro zahraniční distributory videa na vyžádání nezvýhodňuje ani v praxi domácí hospodářské subjekty v porovnání se zahraničními subjekty. Tvrzení podniku X, že prostředky určené na podporu případnou německým podnikům, jelikož komise, která o poskytnutí podpory rozhoduje, je složena z Němců, není podle Německa obhajitelné. Kritériem pro podporu není sídlo žadatele, nýbrž kulturní a tvůrčí kvalita audiovizuálních děl, které přicházejí do úvahy pro podporu na distribuci. Německo výslovně uznává, že zahraniční distributoři videa na vyžádání nabízejí značný počet německých filmů, které jsou způsobilé pro podporu, a tuto skutečnost vítá.
- (41) Odůvodněné není ani tvrzení, že zahraniční podniky nabízejí vyšší podíl zahraničního obsahu, a tudíž i méně filmů, které přicházejí v úvahu pro podporu distribuce, ačkoli poplatek se hradí z obratu dosaženého u všech filmů. Za prvé se nerozlišuje mezi domácími a zahraničními poskytovateli. Domácí poskytovatelé s nabídkou filmů, které většinou nejsou způsobilé pro podporu, se nacházejí ve stejné situaci. Za druhé se nejedná o nepřímou diskriminaci, jelikož zahraniční podniky ve skutečnosti nenabízejí méně filmů způsobilých pro podporu než jejich domácí konkurenti, nýbrž dokonce více, jak potvrzují údaje Evropské audiovizuální observatoře, které Komise uvedla ve svém sdělení o evropském filmu v digitální éře ⁽¹⁰⁾.
- (42) Německo mimoto odmítlo tvrzení, že zahraniční distributoři videa na vyžádání musí překonat jazykovou bariéru. Poplatkové povinnosti podléhají výhradně poskytovatelé, kteří na německý trh uvádějí aktivně nabídku v německém jazyce; tito poskytovatelé musí být každopádně obeznámeni s příslušnými právními předpisy. Fond mimoto poskytuje v případě potřeby informace také v angličtině.
- (43) Co se týká údajně nízké částky podpory na distribuci poskytované na jeden film, jakož i celkově nízkého podílu distribuce prostřednictvím videa na vyžádání u tohoto druhu podpory, Německo zastávalo názor, že se podmínky pro poskytování podpory na distribuci neliší od podmínek poskytování různých forem technické pomoci. Způsobilé pro podporu nejsou za žádných okolností například náklady na vytvoření všeobecné technické infrastruktury pro poskytování filmů na různých nosičích. Podpora je poskytována na určité dílo, které je způsobilé pro podporu.
- (44) Co se týká tvrzení, že tuzemští distributoři videa na požádání jsou poplatkem dotčeni v menší míře, jelikož někteří z nich patří k vertikálně integrovaným distributorům videa na vyžádání a provozovatelům televizního nebo kabelového vysílání, Německo objasnilo, že to se týká za prvé jen některých poskytovatelů a že za druhé tato argumentace opomíjí skutečnost, že příspěvky do filmového fondu je třeba odvádět i z činnosti těchto podniků v oblasti vysílání.

⁽¹⁰⁾ COM(2014) 272 final, s. 4 a 5: „Pokud jde o zastoupení evropských filmů, údaje, které jsou k dispozici, naznačují, že subjekt působící celosvětově (a ve 26 zemích EU) nabízí v největších vnitrostátních obchodech více velkoformátů z produkce EU a titulů ověřených vítězstvím v Evropských filmových cenách než vnitrostátní poskytovatelé VoD.“

4.2 Slučitelnost se směrnicí 2010/13/EU

- (45) Německo zastává názor, že plánovaný poplatek do oblasti působnosti směrnice 2010/13/EU nespadá. Neporušuje proto ustanovení čl. 13 odst. 1 ve spojení s články 2 a 3 této směrnice. Poplatek nelze považovat za regulační opatření, které má dopad na mediální služby, jejich programy a distribuci. Podpora kinematografie není na úrovni Unie harmonizována. Uložení poplatku v místě užití případně použití mediálních služeb sleduje rovněž logiku, na níž je založena povinnost hradit DPH ze služeb v Unii, která platí od 1. ledna 2015.
- (46) Vzhledem k rychle rostoucímu podílu zahraničních distributorů videa na vyžádání na trhu by pro německé poskytovatele představovala povinnost hradit i nadále poplatek, kterému jejich zahraniční konkurenti na vnitrostátním trhu nepodléhají, konkurenční nevýhodu. Například předním distributorem videa na vyžádání je v případě německých filmů již dnes společnost iTunes, která není v Německu usazena.

5. POSOUZENÍ OPATŘENÍ

5.1 Existence podpory

- (47) Jak již bylo uvedeno v 13. až 16. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, popsané opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Financování podpory distribuce filmů je poskytováno ze státních prostředků, poskytuje podnikům hospodářskou výhodu a tato výhoda je selektivní a narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod na vnitřním trhu.

5.2 Slučitelnost pozměněného režimu podpory pro služby videa na vyžádání s čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU

- (48) Plánované opatření – finanční podpora distributorů videa na vyžádání, kteří nemají sídlo ani místo podnikání v Německu, a uložení poplatku těmto distributorům – představuje změnu režimu, který Komise schválila do 31. prosince 2016. Kritéria pro posouzení státní podpory se od posledního schválení režimu nezměnila.
- (49) Podpory pro distribuci filmů prostřednictvím služeb videa na vyžádání již byly Komisí jako takové prohlášeny za slučitelné s čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU⁽¹⁾. Komise proto již v rozhodnutí o zahájení řízení konstatovala, že rozšíření škály možných příjemců podpory o podniky se sídlem mimo Německo nemá jako takové za následek negativní dopad na posouzení slučitelnosti podle tohoto článku.

5.3 Možné porušení jiných právních předpisů Unie

5.3.1 Slučitelnost s článkem 110 SFEU

- (50) Nový poplatek neporušuje článek 110 SFEU. Zahraniční distributoři videa na vyžádání mohou i v praxi požadovat podporu stejným způsobem. Jak Německo objasnilo, režim stanoví účinná opatření, která zahraničním distributorům videa na vyžádání umožňují, aby požádali o podporu na distribuci stejným způsobem jako jejich němečtí konkurenti.
- (51) Zahraniční podniky se mohou stejně jako podniky usazené v Německu informovat o možnosti podpory. Pokud musí odvádět příspěvky do fondu, jsou každopádně individuálně informovány o podpoře, která je k dispozici pro distribuci filmů. Podpora se mimoto poskytuje pouze na žádost a se žádostmi zahraničních podniků se zachází stejně jako se žádostmi německých podniků. Výběrová komise je povinna žádosti posoudit výhradně na základě kulturní kvality filmů, pro něž se požaduje podpora. Místo usazení distributorů proto nepatří ke kritériím, k nimž může výběrová komise při rozhodování přihlížet.
- (52) Zahraniční poskytovatelé filmů v německém jazyce mají mimoto nepřímou (stejně jako jejich němečtí konkurenti) prospěch i z podpory filmové produkce v Německu. Prostřednictvím této podpory je zajištěna trvalá nabídka filmů podporovaných Německem, které mohou zahraniční poskytovatelé zahrnout do své nabídky. To potvrzuje rovněž skutečnost, že podíl německých filmů v jejich katalogích je srovnatelný s podílem v katalogích domácích poskytovatelů.

⁽¹⁾ Viz poznámka pod čarou 4.

- (53) Podnik X tvrdil, že domácí distributoři videa na vyžádání jsou poplatkem dotčeni v menší míře, jelikož někteří z nich jsou vertikálně integrovanými distributory videa na vyžádání a provozovateli televizního nebo kabelového vysílání, kteří mohou využít rovněž podporu na produkci. Tato argumentace opomíjí skutečnost, že takovéto rozlišování mezi integrovanými a neintegrovanými podniky nesouvisí s místem usazení. Rovněž dopady na německé provozovatele televizního vysílání a distributory videa na vyžádání by byly rozdílné. Mimoto se přehlíží skutečnost, že i distributoři videa na požádání produkují filmy, které jsou způsobilé pro podporu.

5.3.2 Slučitelnost se směrnicí 2010/13/EU

- (54) Vystává otázka, zda dotyčný poplatek, který se vzhledem ke své koncepci hradí ze služeb, jež se zaměřují na německé publikum, spadá do oblasti působnosti směrnice 2010/13/EU. Dotyčný poplatek se odvádí do veřejného fondu (FFA), jenž se využívá k podpoře různých kulturních cílů v audiovizuálním odvětví. 30 % příjmů z poplatku se používá na podporu distribuce filmů prostřednictvím videozáznamů nebo služeb videa na vyžádání. Zbývající část je společně s poplatky od provozovatelů kin a televizních společností prostřednictvím jiných kanálů použita na obecnější podporu filmové produkce nebo distribuce.
- (55) V čl. 13 odst. 1 směrnice 2010/13/EU jsou stanovena opatření v souvislosti s podporou evropských děl prostřednictvím audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání a rovněž to, že členský stát s pravomocí nad poskytovateli těchto služeb zajistí takovou podporu. To se může uskutečnit například prostřednictvím finančního příspěvku těchto služeb na výrobu evropských děl.
- (56) Skutečnost, že dotyčný poplatek slouží k financování veřejné instituce, k jejímž úkolům patří mimo jiné podpora výroby a distribuce evropských děl, vyvolává pochybnosti, zda spadá do oblasti působnosti čl. 13 odst. 1 směrnice 2010/13/EU. V čl. 13 odst. 1 směrnice 2010/13/EU není uvedeno, zda má být podpora evropských děl zajištěna bez účasti jiných stran než poskytovatelů služeb na vyžádání.
- (57) Uložení poplatku jako v daném případě na služby z jednoho členského státu, které jsou zaměřeny na trh jiného členského státu, by mohlo mimoto nastolit otázku, zda tímto poplatkem není zpochybněna zásada stanovená v čl. 2 odst. 2 písm. a) směrnice 2010/13/EU, že poskytovatel mediálních služeb podléhá pravomoci členského státu, ve kterém je usazen.
- (58) Byla navržena změna směrnice 2010/13/EU s cílem zajistit, aby byl ve směrnici přiměřeně zohledněn rozvoj trhu s lineárními a nelineárními audiovizuálními mediálními službami. Návrh na změnu přijala Komise dne 25. května 2016 ⁽¹²⁾. V tomto návrhu je objasněno, že členské státy mohou vyžadovat, aby poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, kteří spadají do jejich pravomoci, přispívali finančně na výrobu evropských děl. Navrhovaná změna článku 13 zejména upřesňuje, že členské státy mohou vyžadovat takové finanční příspěvky od poskytovatelů audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, kteří se zaměřují na diváky na jejich území, ale jsou usazení v jiných členských státech. V takovém případě navrhovaná změna stanoví, že finanční příspěvek musí být založen pouze na příjmech získaných v členském státě, na nějž je vysílání zaměřeno. Pokud členský stát, v němž je poskytovatel usazen, ukládá povinnost finančního příspěvku, zohlední finanční příspěvky, jež ukládají členské státy, na jejichž území jsou služby zaměřeny.
- (59) Komise považuje navrhované znění článku 13 směrnice 2010/13/EU za objasnění toho, co již bylo možné v rámci stávající směrnice. Tento článek nelze ani ve znění použitým pro účely tohoto rozhodnutí chápat tak, že výlučnou pravomoc uložit poskytovatelům mediálních služeb na vyžádání poplatek s cílem zajistit příspěvek na výrobu evropských děl, nabývání práv k těmto evropským dílům nebo stanovení podílu a/nebo zdůraznění evropských děl v katalogích pořadů v rámci audiovizuální mediální služby na vyžádání má členský stát, v němž je poskytovatel usazen. Znění tohoto článku není kategorické ani neomezené. Uložení poplatku poskytovatelům audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání je mimoto pouze příkladem možných opatření, která může členský stát s pravomocí přijmout.
- (60) Výklad, podle něhož se na poplatek jako v daném případě uplatní zásada země původu v souladu s čl. 2 odst. 1 směrnice 2010/13/EU, vede k situacím, kdy poskytovatelé, kteří působí na stejném trhu, podléhají rozdílným povinnostem. Ve skutečnosti by výklad, podle něž by musel členský stát osvobodit distributory videa na

⁽¹²⁾ Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb s ohledem na měnící se situaci na trhu (COM(2016) 287 final), <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:52016PC0287&from=CS>

vyžádání, kteří se zaměřují na jeho diváky, ale jsou usazeni v jiném členském státě, od příspěvku na podporu evropských děl, diskriminoval poskytovatele, kteří jsou usazeni v prvně uvedeném členském státě a podléhají poplatku, přičemž obě skupiny poskytovatelů soutěží na stejném trhu.

- (61) V době vstupu směrnice 2010/13/EU nebyla mimoto ještě zjevná míra růstu podílu přeshraničního poskytování služeb videa na vyžádání na trhu a odpovídající význam jejich příspěvku do filmového fondu, jak je objasněno v 28. bodě odůvodnění. Komise zejména konstatuje, že opatření, které oznámilo Německo, omezuje příjmy podléhající poplatku výslovně na příjmy dosažené v členském státě, na jehož území jsou služby zaměřeny, přičemž z těchto příjmů se neodvádí příspěvek již v členském státě usazení.
- (62) Směrnicí 2010/13/EU není tudíž zpochybněna přípustnost uložení poplatku určitým distributorům videa na vyžádání, kteří poskytují služby z místa mimo Německo.

6. ZÁVĚR

- (63) Komise proto dospěla k závěru, že změna režimu podpory ve formě zákona FFG, kterou Německo zamýšlí provést na podporu distribuce služeb videa na vyžádání, je slučitelná s čl. 107 odst. 3 písm. d) a článkem 110 SFEU a neporušuje ani směrnici 2010/13/EU,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Opatření, které Německo zamýšlí provést prostřednictvím spolkového zákona na podporu kinematografie ve znění sedmé novely zákona, je ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. d) Smlouvy o fungování Evropské unie slučitelné s vnitřním trhem.

Provedení tohoto opatření je proto povoleno.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 1. září 2016.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise
